

DECIZIA nr. 278 / 12.04.2013

privind solutionarea contestatiei formulata de **X**,
inregistrata la D.G.F.P.M.B. sub nr. x/14.02.2013

Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de Administratia Finantelor Publice Sector 2, cu adresa nr. x/13.02.2013, inregistrata la D.G.F.P.M.B. sub nr. x/14.02.2013, asupra contestatiei formulata de contribuabilul **X** - avocat colaborator, cu sediul in Bucuresti, str. DL nr. , sector 2.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Administratia Finantelor Publice Sector 2 sub nr. x/05.02.2013, il constituie:

- decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr. x/03.01.2012, prin care s-au stabilit diferente in minus in suma de y1 lei si obligatie corectata in suma de y2 lei;
- decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/27.04.2012, prin care s-au stabilit accesorii aferente TVA in suma de y2 lei,
ambele comunicate la data de 16.01.2013, cu adresa nr. x/07.01.2013.

Avand in vedere prevederile art. 205 alin. (1), art. 207 (1) si art. 209 alin.(1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de contribuabilul **X** - avocat colaborator.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Prin contestatia formulata, domnul **X** solicita anularea deciziei de impunere privind obligatii fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr. x/03.01.2012 si a deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/27.04.2012, pentru urmatoarele motive:

- inca de la inregistrarea ca platitor de TVA a depus si a platit la timp toate obligatiile aferente deconturilor de TVA;
- plata in suma de lei aferenta primului decont de TVA pentru trimestrul IV 2011 depus prin posta la data de 25.01.2012 a fost returnata in cont, datorita unor probleme tehnice la nivelul institutiei, cu explicatia "CUI beneficiar nu figureaza la AFPS 2";
- urmare demersurilor efectuate a constatat ca in baza de date a AFPS2 nu a fost inregistrat CIF-ul odata cu inregistrarea ca platitor de TVA, iar prin adresa inregistrata sub nr. x/06.04.2012 a solicitat inregistrarea unui nou decont (inregistrat sub nr. x/18.04.2012) si a efectuat din nou plata, asa cum rezulta din fisa sintetica si din chitanta atasata;
- desi a considerat ca problemele au fost rezolvate, la data de 18.11.2012 a primit instiintarea privind stingerea creantelor fiscale nr.x/13.12.2012, in fisa sintetica la data de 05.12.2012 fiind evidentiata majorari in suma de y21 ron si penalitati in suma de y22 ron, considerandu-se scadenta la 25.01.2012.

Cu privire la neinregistrarea in sistem a decontului nr.x/24.07.2012 problema a fost corectata si fisa analitica reactualizata.

Contestatarul considera ca vina exclusiva pentru returnarea platii din data de 25.01.2012 in data de 31.01.2012 apartine AFPS2 si solicita anularea deciziilor mentionate si a tuturor majorarilor si penalitatilor de intarziere din fisa sintetica neavand in prezent nicio obligatie scadenta.

II. Prin:

- decizia de impunere privind obligatii fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr. x/03.01.2012, organele fiscale au stabilit diferente in minus aferente TVA in suma de y1 lei si au corectat obligatii fiscale aferente TVA in suma de y2 lei;

- decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/27.04.2012, organele fiscale au stabilit in sarcina contestatarului accesorii aferente TVA in suma de y2 lei, respectiv dobanzi in suma de y21 lei si penalitati de intarziere in suma de y22 lei, calculate pe perioada 25.01.2012-06.04.2012.

III. Avand in vedere documentele existente la dosarul cauzei, sustinerile organului de administrare fiscala, motivatiile contestatarului, precum si actele normative incidente cauzei se retin urmatoarele:

3.1. Referitor la dobanzi de intarziere in suma de y2 lei

Cauza supusa solutionarii este daca contribuabilul datoreaza accesorii in suma de y2 lei, in conditiile in care pentru neachitarea la termenul de scadenta a obligatiei de plata a TVA declarata se datoreaza dupa acest termen dobanzi si penalitati de intarziere.

In fapt, la data de 01.12.2011, domnul X - avocat colaborator a devenit platitor de TVA, iar la data de 25.01.2012 a transmis prin posta decontul de TVA aferent trimestrului IV 2011, fiind inregistrat in evidenta organului fiscal sub nr. x/25.01.2012.

Totodata, cu OP nr. /25.01.2012 a efectuat plata TVA in suma de lei in contul Trezoreriei sectorului 2, fiind returnata in contul beneficiarului la data de cu OP nr. /31.01.2012, purtand mentiunea „CUI beneficiar nu figureaza la AFP sector 2.”

Cu chitanta seria TS8 nr.x/06.04.2012 emia de Trezoreria sectorului 2, domnul Ursu Nicolae a efectuat plata TVA in suma de lei, aceasta fiind inregistrata in evidenta pe platitor a organului fiscal la data de 06.04.2012.

Ca urmare, prin decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/27.04.2012, Administratia Finantelor Publice Sector 2 a stabilit in sarcina contribuabilului accesorii aferente TVA in suma de y2 lei, reprezentand dobanzi in suma de y21 lei si penalitati de intarziere in suma de y22 lei, calculate pentru perioada cuprinsa intre data scadentei obligatiei de plata a TVA (25.01.2012) si data platii (06.04.2012).

In drept, referitor la declararea si plata taxei pe valoare adaugata, potrivit prevederilor Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare prevede:

“**Art. 156²**. - (1) Persoanele înregistrate conform art. 153 trebuie să depună la organele fiscale competente, pentru fiecare perioadă fiscală, un decont de taxă, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se încheie perioada fiscală respectivă.”

„**Art. 157.** - (1) Orice persoană trebuie să achite taxa de plată organelor fiscale până la data la care are obligația depunerii unuia dintre deconturile sau declarațiile prevăzute la art. 156² și 156³.”

În conformitate cu prevederile art.22, art.24, art.85, art.86, art.110, art.111, art.115, art.119, art. 120 și art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

Codul de procedura fiscală:

"**Art. 22** - Prin obligații fiscale, în sensul prezentului cod, se înțelege:

(...) c) obligația de a plăti la termenele legale impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat;

d) obligația de a plăti majorări de întârziere, aferente impozitelor, taxelor, contribuțiilor și altor sume datorate bugetului general consolidat, denumite obligații de plată accesorii."

"**Art. 24** - Creanțele fiscale se sting prin încasare, compensare, executare silită, scutire, anulare, prescripție și prin alte modalități prevăzute de lege."

"**Art. 85** - (1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);

b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri."

"**Art. 86** - (6) Decizia de impunere și decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii constituie și înștiințări de plată, de la data comunicării acestora, în condițiile în care se stabilesc sume de plată."

"**Art. 110** - (3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii."

Norme metodologice:

"**107.1.** Titlul de creanță este actul prin care, potrivit legii, se stabilește și se individualizează obligația de plată privind creanțele fiscale, întocmit de organele competente sau de alte persoane îndreptățite potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

a) decizia de impunere emisă de organele competente, potrivit legii;

b) declarația fiscală, angajamentul de plată sau documentul întocmit de platitor prin care acesta declară obligațiile fiscale, în cazul în care acestea se stabilesc de către platitor, potrivit legii”.

Codul de procedura fiscală:

"**Art. 111** - (1) Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează."

"**Art. 114** - (1) Plățile către organele fiscale se efectuează prin intermediul bancilor, trezoreriilor și al altor instituții autorizate să deruleze operațiuni de plată.

(..)

(3) În cazul stingerii prin plată a obligațiilor fiscale, momentul plății este:

a) în cazul plăților în numerar, **data înscrisă în documentul de plată eliberat de organele sau persoanele abilitate de organul fiscal**;

(...);

c) în cazul plăților efectuate prin decontare bancară, data la care bancile debitează contul platitorului pe baza instrumentelor de decontare specifice, astfel cum această informație este transmisă prin mesajul electronic de plată de către instituția bancară

initiatoare, potrivit reglementarilor specifice în vigoare, cu excepția situației prevăzute la art. 121, data putând fi dovedită prin extrasul de cont al contribuabilului;

(...)."

"**Art. 115** -(2) Vechimea obligațiilor fiscale de plată se stabilește astfel:

- a) în funcție de scadența, pentru obligațiile fiscale principale;
- b) în funcție de data comunicării, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de organele competente, precum și pentru obligațiile fiscale accesorii;
- c) în funcție de data depunerii la organul fiscal a declarațiilor fiscale rectificative, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de contribuabil."

Referitor la calculul dobânzilor de întârziere începând cu 01.01.2012, dispozițiile OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, prevăd:

"**Art. 119** -(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.."

"**Art. 120** - (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv."

(...)

(7) - Nivelul dobânzii este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale"

"**Art. 120¹** - (1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale."

Având în vedere prevederile legale de mai sus, rezulta că declarațiile depuse de contribuabili reprezintă titluri de creanță prin care se stabilesc și se individualizează obligația de plată privind creanțele fiscale, motiv pentru care, organul fiscal are obligația de a le înregistra în baza sa de date.

Totodată, un contribuabil are obligația de a plăti distinct, la termenele legale, impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat, în speta TVA stabilită și individualizată prin deconturile depuse.

De asemenea, stingerea obligațiilor fiscale principale se efectuează în ordinea vechimii stabilită în funcție de scadența acestora, iar pentru neachitarea la scadența contribuabilul datorează dobânzi și penalități de întârziere până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

In speta, din documentele existente la dosarul cauzei și din fișa de evidență pe platitor rezulta că plata TVA în suma de lei, scadența la data de 25.01.2012, efectuată inițial în data de 25.01.2012, în contul de virament pentru bugetul de stat, pe codul de identificare fiscală , a fost returnată bancii inițiatoră în data de 31.01.2012 pe motivul "CUI beneficiar nu figurează la AFP sector 2", suma de lei fiind replătită de contestatar pe același CIF la data de 06.04.2012, așa cum rezulta din fișa pe platitor.

Nu poate fi reținut argumentul contestatarului potrivit căruia nu poate fi obligat la plata accesoriilor în condițiile în care plata efectuată nu a fost acceptată de trezorerie datorită unor circumstanțe independente de acesta întrucât, pe de o parte, prin returnarea în data de 31.01.2012 a sumei în cauză, Trezoreria sector 2 s-a descărcat de obligația de plată pentru transferul bancar, iar pe de altă parte, contestatarul nu a întreprins niciun demers în vederea identificării modalității de soluționare a situației privind stingerea obligațiilor de plată scadente la 25.01.2012, deși era direct interesat în monitorizarea plății efectuate, lipsa de diligență a acestuia neputând fi imputabilă organului fiscal ce a fost

sesizat in data de 06.04.2012, cu adresa inregistrata sub nr. x, asa cum precizeaza chiar acesta si nu poate exonera contestatarul de indeplinirea obligatiei de plata in termenul legal.

Referitor la obligatiile institutiei destinate, Regulamentul nr.2/2005 al BNR prevede urmatoarele:

“Art. 26. - O instituție receptoare obligată să returneze o sumă pentru un transfer-credit nefinalizat este descărcată de această obligație față de emitentul ordinului de plată respectiv atunci când face returnarea direct plătitorului. În aceste condiții, instituția inițitoare, precum și orice altă instituție obligată să returneze suma sunt descărcate de respectiva obligație de plată.”

Astfel, începând cu termenul de scadență pentru obligatiile fiscale declarate pentru luna decembrie 2011, respectiv incepand cu data de 25.01.2012 și până la data stingerii sumei datorate prin plata efectuata in data de 06.04.2012, contestatarul datoreaza accesorii aferente TVA.

Prin urmare, avand in vedere dispozitiile legale precitate, pentru neachitarea sau achitarea cu intarziere a obligatiilor fiscale declarate pe proprie raspundere de contribuabil si inregistrate in evidenta fiscala, acesta datoreaza dobanzi in suma de y21 lei si penalitati de intarziere in suma de y22 lei, de la data scadentei pana la data stingerii prin plata efectuata in numerar a TVA in suma de y lei.

In ceea ce priveste dobanzile si penalitatile de intarziere, calcularea acestora reprezinta masura accesorie in raport cu debitul. Deoarece in sarcina contestatarului s-a retinut obligatia de plata a TVA stabilita chiar de acesta prin decontul de TVA, conform prevederilor legale sus mentionate acesta datoreaza si accesorii calculate pentru neplata in termen a sumei datorata, conform principiului de drept „accessorium sequitur principalae.”

Fata de cele prezentate, contestatia formulata de contribuabilul X impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/27.04.2012, urmeaza sa fie respinsa ca neintemeiata pentru accesorii aferente TVA in suma de y2 lei.

3.2. Referitor la decizia de impunere privind obligatii fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr. x/03.01.2012

Cauza supusa solutionarii este daca organul de solutionare se poate investi cu solutionarea cauzei, in conditiile in care prin decizia de impunere privind obligatii fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr. x/03.01.2012 au fost anulate accesoriile aferente TVA in suma de y1 lei.

In fapt, prin decizia de impunere privind obligatii fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr.x/03.01.2012, comunicata contribuabilului, organul fiscal a stabilit diferente in minus de accesorii aferente TVA in suma de y1 lei, reprezentand dobanda in suma de y11 lei si penalitate de intarziere in suma de y12 lei.

Prin referatul cu propuneri de solutionare organul fiscal mentioneaza ca, urmare cererii depuse de contribuabil pentru reglarea fisei pe platitor au fost anulate accesoriile in suma de y1 lei, prin decizia de impunere privind obligatii fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr. x/03.01.2012, ramanand de achitat accesorii in suma de y2 lei.

In drept, potrivit art. 205 si art. 206 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile ulterioare:

„Art. 205. – (1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia”.

“Art. 206. – (2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal”.

Referitor la desființarea sau modificarea actelor administrative fiscale, art. 47 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile ulterioare prevede ca:

„Art. 47. – (1) Actul administrativ fiscal poate fi modificat, anulat sau desființat în condițiile prezentului cod”.

Din documentele existente la dosarul cauzei reiese ca, accesoriile in suma de y1 lei existente in evidenta analitica a organului fiscal au fost anulate prin decizia de impunere privind obligatii fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr. x/03.01.2012, stabilindu-se ca datorate accesoriile in suma de y2 lei, asa cum au fost analizate la pct. 3.1 din decizie.

De altfel, insusi contestatarul mentioneaza faptul ca, in ceea ce priveste inregistrarea decontului de TVA nr. x/24.0.72012 problema a fost corectata si fisa analitica reactualizata.

Conform art. 213 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile ulterioare:

„Art. 213. - (1) In soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

(4) Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.”

In consecinta, in raport de imprejurarea ca prin decizia de impunere privind obligatii fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr. x/03.01.2012, organul fiscal a procedat la anulara accesoriilor aferente TVA in suma de y1 lei, ramanand datorate accesorii in suma de y2 lei, conform precizarilor organului fiscal si asa cum rezulta din fisa sintetica editata la data de 19.12.2012, contestatia pentru acest capat de cerere urmeaza a fi respinsa ca fiind ramasa fara obiect.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art.156 si art.157 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, art. 22, art. 47,

art. 85, art. 86, art.110, art.111, art.115, art. 119 si art. 120, art. 205, art.206, art.207, art.213 si art.216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

DECIDE

1. Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de domnul **X** impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/27.04.2012 emisa de Administratia Finantelor Publice sector 2, pentru suma de y2 lei reprezentand dobanzi in suma de y21lei penalitati de intarziere in suma de y22 lei.

2. Respinge ca fiind fara obiect contestatia formulata impotriva decizia de impunere privind obligatii fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr. x/03.01.2012 emisa de Administratia Finantelor Publice Sector 2, pentru accesorii suma de y1 lei.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.